

Vrijwilligers Vertellen

Ans Lubbers-de Wildt

76 jaar

Coördinator gastvrouwen

Gastvrouw

Vrijwilligster bij de S.U.S. sinds 2010

Wij zijn van huis uit opgevoed: je leeft niet alleen voor jezelf, maar als je de capaciteit en de mogelijkheid hebt, gebruik die dan om een ander te helpen en iets voor een ander te betekenen. Mijn vader richtte veel stichtingen op en zette zich in voor Uitgeester gemeente belangen. Mijn moeder was huisvrouw, die zorgde voor het gezin, maar was ook sociaal om voor vriendinnen of voor familie iets te doen. Zij waren heel vroeger ook afhankelijk van hulp van anderen. Ik kom uit een heel groot gezin. We waren met 14 kinderen. Dat sociale hebben we van huis uit meegekregen. Nu de familie ouder wordt, proberen we elkaar zoveel mogelijk te helpen en er voor elkaar te zijn.

Ik begon in de gezinsverzorging. Je zorgde overal voor: wassen, strijken, eten koken. Van 's morgens acht uur tot 's avonds half zeven. Vroeger had je nog veel grote gezinnen en wij waren wel wat gewend. Thuis moest je ook om de beurt in de huishouding helpen, dat was heel gewoon.

Na mijn trouwen stopte ik met werken. In mijn tijd moest dat. Ik kreeg kinderen en had geen zin in alleen maar huisje, boompje, beestje. Ik wilde weer wat doen en kwam terecht bij Bianca damesmode in Uitgeest. Ik bracht de kinderen naar school, haalde ze tussen de middag op en ging 's middags weer naar de winkel. Later, toen de kinderen groter waren, werkte ik drie à vier dagen in de week bij Van Vuuren damesmode in Heemskerk.

Het eerste jaar na mijn pensioen zorgde ik voor mijn ouders. Die leefden toen nog. Zij woonden eerst in een aanleunwoning in de Slimp. Daarna ging mijn moeder naar het grote huis, naar Geesterheem. Na dat eerste jaar wilde ik wat meer doen voor de mensen.

In het dorps huis begon ik boven bij de biljarters met koffie schenken. Ik ben altijd op donderdagmorgen. Eerst samen met Anneke Boergonje. In die tijd had Atie Berkhout de coördinatie van de gastvrouwen, maar wilde stoppen. Anneke en ik namen het over. Anneke werd het eerste aanspreekpunt, zij was het meeste thuis, en mij belden ze in tweede instantie. Anneke werd ziek en overleed. Nu doe ik de coördinatie. Mijn vaste maatje is Carla Kapitein. We werken samen met een heel team.

Er komen allemaal verschillende mensen uit het dorp. Er gebeurt veel bij de S.U.S. en er zijn veel mogelijkheden. Ik ben voorstander van laagdrempelig. Iedere Uitgeester kan deelnemen, omdat het betaalbaar is en je de kans krijgt om iets te doen. Dat vind ik belangrijk.

Je krijgt er veel voldoening van als je ziet dat je met hulp van een groep vrijwilligers de mensen een plezierige dag bezorgt. Het is fijn dat heel veel mensen zo'n leuke ochtend hebben. Ik hoop nog vele jaren mijn steentje bij te kunnen bijdragen voor de S.U.S.